

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **A., s.r.o., M.**,
zastúpeného JUDr. **M. H.**, advokátkou,
B. proti odporcovi: **Ing. B. F. – P. P., B., o zaplatenie 3 618,27 Eur**, na dovolanie odporcu
proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. marca 2010, č.k. 43Cob/64/2010-
80, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici
zo dňa 17. 03. 2010 a uznesenie Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 27. 01. 2010 v časti
výroku o trovách prvostupňového konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu
vo Zvolene na ďalšie konanie.

V prevyšujúcej časti dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 16Cb 48/2009-70 zo dňa 27. 01. 2010 rozhodol
tak, že konanie zastavil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny zástupca navrhovateľa podaním
doručeným súdu dňa 11. 12. 2009 vzal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie o tomto
návrhu zastaviť.

Právny zástupca odporcu súdu doručil dňa 07. 01. 2010 vyjadrenie k návrhu na zastavenie konania, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so zastavením konania a žiada, aby bolo vo veci meritórne rozhodnuté. Nesúhlas odôvodnil tým, že je jeho záujmom na existencii právoplatného súdneho rozhodnutia, ktoré definitívnym spôsobom zodpovie otázku dôvodnosti a oprávnenosti nároku uplatneného navrhovateľom.

Prvostupňový súd konštatoval, že odporca so späťvzatím návrhu nesúhlasil, ale neuviedol žiadne vážne dôvody, ktoré by odôvodňovali tento jeho nesúhlas. Ustanovenie § 96 O. s. p. uvádza že súd konanie nezastaví, iba v prípade, že odporca svoj nesúhlas riadne odôvodní. Nakoľko táto podmienka nebola zo strany odporcu splnená, súd konanie zastaví.

Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie odporca, v ktorom uviedol, že so späťvzatím návrhu nesúhlasil z dôvodov uvedených v podaní zo dňa 4. januára 2010. Svoj nesúhlas riadne odôvodnil tým, že chcel pokračovať v konaní v dôsledku jeho záujmu na existencii definitívneho súdneho rozhodnutia o uplatnenom nároku, aj z dôvodu nastolenia stavu právnej istoty.

K rozhodnutiu v časti náhrady trov konania uviedol, že v doterajšom priebehu si náhradu trov konania síce neuplatnil, pretože nenastala taká procesná situácia, ktorá by zakladala potrebu uplatňovať trovy konania. Následne po späťvzatí návrhu, s ktorým úkonom odporca nesúhlasil a dôvod nesúhlasu riadne uviedol, teda z jeho pohľadu vzhľadom na existujúcu procesnú situáciu, považoval uplatnenie trov konania za predčasné. Podľa odvolateľa súd prvého stupňa mal pri dôslednej aplikácii ust. § 1 O. s. p. pred vydaním rozhodnutia o zastavení konania odporcu oboznámiť so skutočnosťou, že jeho nesúhlas so zastavením konania neakceptuje a takýmto postupom by odporcovi umožnil uplatniť si nárok na náhradu trov konania a súčasne trovy vyčísliť. Tento názor obstojí aj v kontexte § 5 ods. 2 O. s. p.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo dňa 17. marca 2010 č. k. 43Cob/64/2010-80 uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 16Cb 48/2009-70 zo dňa 27. 01. 2010 potvrdil ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rovnako ako súd prvého stupňa dôvody uvádzané odporcom týkajúce sa nesúhlasu so späťvzatím návrhu neposúdil ako dôvody vážne

tak, ako má na mysli ust. § 96 O. s. p. Odporca záujem na existencii právoplatného súdneho rozhodnutia ničím neodôvodnil. Navyiac dokazovanie vo veci pred súdom prvého stupňa nepostúpilo tak ďaleko, aby bolo možné očakávať rozhodnutie súdu v prospech odporcu, čo vyplýva aj z obsahu odvolania odporcu, ktorý uvádza že na uskutočnených pojednávaniach bolo vykonané len základné dokazovanie, ktoré ani zďaleka nebolo ukončené. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ust. § 96 ods. 1 a 2 O. s. p., keď konanie na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil. Pokiaľ ide o náhradu trov konania odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 151 ods. 4 O. s. p. a vyslovil, že aj v tejto časti je uznesenie správne, pretože odporca nepodal návrh na priznanie trov konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odporca podal dovolanie s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p., keďže účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V dovolaní uviedol, že nesúhlas odporcu bol vo vyjadrení náležite odôvodnený. Vzhľadom na priebeh pojednávania a doteraz vykonané dôkazy, bolo pre odporcu dôležité, aby súd v konaní pokračovať a vec ukončil rozhodnutím vo veci samej. Potrebu právoplatného súdneho rozhodnutia o otázke dôvodnosti a oprávnenosti nároku uplatneného navrhovateľom v súvislosti so zistenými skutočnosťami získanými z vykonaných dôkazov odporca vníma a považuje v zmysle ustanovenia § 96 ods. 2 O. s. p za vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím návrhu na začatie konania. Uviedol, že z pohľadu odporcu je nepochybné, že záujem na nastolení stavu právnej istoty vo vzťahu medzi účastníkmi konania je natoľko vážnym dôvodom, ktorý dáva súdu nespochybniteľnú možnosť pokračovať v konaní a následne vydať meritórne rozhodnutie. Tento záujem je umocnený skutočnosťou, že navrhovateľ existenciu uplatneného nároku preukazoval písomnými dôkazmi, ktorých autenticita a vierohodnosť boli v priebehu konania spochybnené.

V časti náhrady trov konania uviedol, že k späťvzatiu došlo z príčin na strane navrhovateľa, teda tento mal znášať trovy konania, ktoré však odporcovi neboli priznané z dôvodu, že odporca nepodal návrh na ich priznanie. Rozhodnutie v tejto časti je pre odporcu z procesného hľadiska prekvapivé a považuje ho za nečakané.

Súd svojím postupom odňal odporcovi možnosť konať pred súdom a docieliť tak stav, ktorý by navrhovateľovi v budúcnosti znemožnil opakovane iniciovať nové konanie.

Navrhovateľ sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že nie sú dané dôvody podania dovolanie, v ňom uvedené a napadnuté rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu považuje za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je v časti prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak po a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

So zreteľom na odporcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zameril na skúmanie dôvodnosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) a dospel k záveru, že v uznesení v časti, ktorou bolo potvrdené uznesenie o zastavení konania, neboli zistené žiadne procesné vady, ktoré by mohli mať za následok prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. V tejto časti dovolanie nie je prípustné.

K inému názoru dovolací súd dospel v časti výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Podľa § 237 písm. f) O. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa citovaného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom, pričom v takomto prípade by išlo o porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo je zaručené aj čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd . o vadu konania podľa § 237 písm. f) O. s. p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho **procesné právo**, ktoré mu právny poriadok priznáva. V konaní však nebolo preukázané, že by žalobca ako účastník konania bol obmedzený na svojich právach, ktoré mu právny poriadok zaručuje. V tejto súvislosti treba však zdôrazniť, že z hľadiska posúdenia existencie procesnej vady ako dôvodu zakladajúceho prípustnosť dovolania, nie je významné subjektívne tvrdenie účastníka, že v konaní došlo k vade podľa § 237 O. s. p., ale len zistenie, že konanie je skutočne postihnuté takouto vadou.

Dovolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia v časti náhrady trov prvostupňového konania dospel k názoru, že došlo u odporcu k odňatiu možnosti konať pred súdom, ktoré spočíva v tom, že na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, ktorý bol odporcovi doručený /ktorý s návrhom nesúhlasil a túto skutočnosť vo svojom podaní súdu prezentoval/, pričom v tomto štádiu konania nemohol vedieť, že súd nebude akceptovať jeho námietky a vo veci rozhodne . Nie je sporné, že je na účastníkovi, či si náhradu trov konania uplatní alebo nie. V zásade súd o trovách konania rozhoduje spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a v tomto prípade konanie skončilo zastavením na základe návrhu na späťvzatie žaloby, pričom odporca nemohol vedieť, že v predmetnom konaní je jeho podanie s námietkami proti späťvzatiu návrhu už tým úkonom, v ktorom si mal uplatniť náhradu trov konania a v tomto vidí dovolací súd naplnenie skutkovej podstaty ust. § 237 písm. f) O. s. p.

Na základe u vedených skutočností dovolací súd dovolanie odporcu proti časti výroku, ktorým bolo potvrdené uznesenie o zastavení konania ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa trov prvostupňového konania napadnuté uznesenia odvolacieho i prvostupňového súdu podľa § 243b ods.1 O.s.p. zrušil a vec vrátil Okresnému súdu vo Zvolene na ďalšie konanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková